

שרפלן את תפלתו ביחסים (עמ' 1)

עוזר מעם ה'
עושה שמים וארץ

סידור התשלה בית מלכות

עמ' מהליכם

ספרד

שנת תשע"ה לפ"ק

תקסבוּא
תְּקַסְבָּוֹא

התוכן

מגילה לחול 141..... מעריב לחול 160..... סדר ספירת העומר..... שיר בר יהאי..... שר אמרם כה להי..... סדר קידוש לבנה..... קידיאת שמייעל המטה..... שבת קודש 195..... סדר הדלקת הנרות..... שר השירים..... מנהה לערב שבת..... סדר קבלת שבת..... סדר ליל שבת..... קידוש ליל שבת..... ימירות ליום שבת וו"ט..... שחרית לשבת וו"ט..... מי שברך..... ברכת החורש..... תפילה להזכרת נשות..... מוסוף לשבת..... שר הלבב..... סדר תקינו שבת..... קידוש רבא..... ימירות ליום השבת..... מנהה לשבת..... פיק אבות..... סדר סעודת שלישיית..... סדר מוציא שבת..... בקשה למוציא שבת..... סדר הדרלה..... ימירות למוציא שבת..... 	שרהית לחול 5..... סדר השכמת הבוקר..... סדר ליבשת ליטלי גודל..... סדר המחת תפילין..... תפלה קודם והפלחה..... תפילת השර..... קידיש דרבנן..... סדר שחון..... אבינו מלכנו..... סדר ברית הנורה..... פסוקים לשמות אנשיים..... תהינות 103..... שיש וכיירות..... שלשה עשר עירקיים..... פרשות היוראה..... פרשות התשובה..... פרשות הנן..... בקשות לאחר התפילה..... סדר תפילה הדרך..... ארתה הרמב"ן..... תפילה השלה..... תפילה אבות על נינים..... סוליה לצעיאו אבדה..... תפילה לפני ניינה צדקה..... תפילה על פרנזה..... הפרשת חלה..... הפרשת תרומות ומעשרות..... ברית מילה..... פדיון רבן..... ברכות אروسין ונשאי..... ברכת המזון 128..... סדר סעודת וברכותה..... ברכת המזון..... ברכות מני שלש..... ברכות הנחנן.....
--	--

זכורות לשמחות • מוצרי עזר אפיקוי
 ריריות שוחנvae • גרטלי ברכה
 קשוטישלון • דפרדען • אומנטעל קלף
 תפילה • סגולות • מזירות • ברכוונס
 לשכת רפואי נודפסת אינטימית

marshad.waxber@gmail.com
 רח' הלפרן 18 ביברק

ירושלים: רחוב מלכי ישראל 2
 ביברק: רח' רבי עקיבא 112

טל. 03-6192858, 03-6154900

שרות לקוחות: 1599-500-830
 r@waxb.co.il
 www.birkon.co.il

תיבת תנובות
 טל. 1533-6154900
 waxb@waxb.co.il

Mefoar Judaica
 For wholesale call: 718-436-0707
 Fax: 718-871-0909
 3919 13th Avenue Brooklyn NY 11218 U.S.A.
 www.mefoarwaxberger.com

סדר הוראות	סידור מועדים
486..... 487..... 489..... 490..... 492..... 493..... 494..... 495..... 496..... 497..... 498..... 499..... 502..... 503..... 506..... 507..... 510..... 512..... 513..... 514..... 516..... 517..... 518..... 519..... 519..... 520..... 521..... 522..... 523..... 523..... 524..... 525..... 526.....	סדר ים כפור כתום..... סדר נסילה ללב..... סדר לל..... מוסך לאש רודיש..... קדוש לששל ריליאן..... סדר עירובי חיציות..... דיני עירובי חיציות..... יעירובי תחומי..... תפילה שלוש רגלים..... סדר החרת נשות..... תללת טל..... תפלת גשם..... מוסך לשלש גלים..... סדר נרכת כתנים..... סדר קדשה רבא לששל גלים..... סדר חתנת נירים..... תפילה ראש השנה לרבתות לשחרית ולמלה..... קדוש ליל ראש השנה..... מנהי ליל אש השנה..... סדר כפרות..... ויזי לערב יום כיפור ולחנות ביום חותמת' 16..... תפילה שנגננסים לסוכה..... תפילה כשוויאון מן הסוכנה..... סדר השעננות..... סדר הקופות לשמעיע ולש"ת..... הלקת רוח נחנה..... סדר פורים..... סדר בדיקת חנין..... סדר שرفת חנין.....
ספר תהילים	סדר הרכיות
529..... 531..... 607.....	לשוני חמישי ולטונה בשבעת..... קריאת התורה להעתה ציבור..... הפטורה להעתה ציבור..... קריאת התורה לראש חודש..... קריאת התורה לימי החנוכה..... ספר תהילים..... ידו רצון שוקם אמרות תהילים..... קריאת לתשעה באב.....

סדר השכמת הבוקר

תיקף בשיעור משנתו יתגבר בארי לעבודת בוראו ואומר מודה אני וכו' עד אמונהך. יוכל לאומו בלא נטילת ידיים:

מזהה אני לך ניך מלך חי זקנים, שהחורת ביה נשמה בחמליה. רביה אמרתך:

ובעוודו במשמעותו יטול ידיו ג"פ בסירוגין ואומר רاشית חכמה וכו', ויברך ברכות:
齊齊ת וברכות השורה:

ראשית חכמה וראת יי', של טוב לך עשיהם, תהלהו עופרת לך.

ברוך שם כבוד מלכותו לעוזם ועד.

תורה אלה לנו משה מורה קהילת יעקב. שמע בני מוסר אביך ואל
תפש תורה אפה. תורה תהא אמונהך, ואל שדי בעורתי.
ואתם תלמידים ביה אלחים תמיד באלכם הימים. ליישעך קניין יי'

בשלבש יציטת יאמר:

ברוך אתה יי', אלחינו מלך העולם, אשר קדשנו במצורון, ונזנו על מינות יצירות:

יהי רצון מפניך יי' אלהי ואלקי אבותינו, שתהא חשובה מנות
齊齊ת לך ניכר באלוי קימתה בכל פרטיה ובקוויה וכונתיה
ותרון'ג מנות התקלים בה. אמן סלה.
מינות יי' ברה מאית עינים:

**וְהַעֲרֵב נָא יְיָ אֱלֹהִינוּ אֶת דְּבָרֵי תُורְתֶךָ בְּפִנֵּנוּ
וּבְפִיוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִרְחֵה אֲנָהָנוּ
וְאֲצָאָנוּ (צָאָצָאָי צָאָצָאָנוּ) וְצָאָצָאָי עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּלֹנוּ יוֹרְעֵי שָׁמֶד וְלוֹמְדֵי תُורְתֶךָ לְשָׁמֶה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלָמֵד תُורְתֶךָ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחר בָּנוּ
מִבְּלֵי הַעֲמִים וַיִּתְּנוּ אֶת תُורְתָוּ:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נָתַן הַתּُוֹרָה:
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: רְבָר אֶל אֶחָר וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֵּה
תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם:
יְבָרֶךְ יְיָ וַיִּשְׁמַרְךָ יְאָר יְיָ פָנֵי אֱלֹהִיךְ וַיַּתְּהִנֵּן:
יְשָׁא יְיָ פָנֵי אֱלֹהִיךְ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלֹום:
וְשָׁמַי אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֶבְרָכָם:**

**אֵלֹן דָּבָרִים שָׁאַי לְהַעֲרֵב שְׁעִיר, חֲפָאָה וְהַבְּפּוּרִים וְתְּרָאִין וְגַמְלִוּת
חֲפָרִים וְתְּקִמּוֹת תּוֹרָה. אֵלֹן דָּבָרִים שָׁאַס אָוְבֵל פְּרוֹתִים
בְּעוֹלָם תֹּווֹת וְהַקְרָן קִימָת לוֹ לְעוֹלָם הַפָּא, וְאֵלֹן הַן, בְּפָוד אָב וְאֶם,
וְגַמְלִוּת חֲסִירִים, וְהַשְּׁבָמָת בֵּית הַמְּרֻשָּׁה שְׁחָרִית וּוּרְבִית, וְהַגְּנָתָה
אוֹרְחִים, וּבְקוּרְחוּלִים, וְהַכְּנָסָת פְּלִיה, וְלִזְוִית גַּמְתָּה, וְעַיְינָה פְּלִיה,
וְהַבָּאת שְׁלֹום בֵּין אָדָם לְתָבָרָו וּבֵין אִישׁ לְאִשָּׁתו, וְתְּקִמּוֹת תּוֹרָה
בְּגַגְגָם:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו, וַצְּנוּ עַל גְּטִילַת יְדֵינוּ:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחַכְמָה, וּבָרָא בָוּ נְקָבִים נְקָבִים, תְּלִילִים תְּלִילִים,
גָּלִוי וְדֹרֶע לְפִנֵי כְּפָא בְּבוֹרָה שָׁאָם יְפָתָח אֶחָד מֵהֶם או
יְפָתָח אֶחָד מֵהֶם, אֵי אָפָּשָׁר לְהַתְּקִים וְלְעַמְדָ לְפִנֵי אַפְלָו
שָׁעה אַחַת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמְפֵלַיא לְעַשּׂוֹת:**

**אֱלֹהִי, נְשָׁמָה שְׁנַתָּת בֵּי טְהוֹרָה הִיא, אַתָּה
בְּבָרָאתָה, אַתָּה יֶצַרְתָּה, אַתָּה נִפְחַתָּה
בֵי, אַתָּה מִשְׁמָרָה בְּקָרְבֵי, אַתָּה עַתִּיד לְטַלֵּה
מִפְנֵי, וְלְהַדְוִרָה בֵי לְעַתִּיד לְבָא, כֹּל וּמָן שְׁהַנִּשְׁמָה
בְּקָרְבֵי, מַזְדָה אֲנִי לְפִנֵי יְיָ אֱלֹהִי יְאָדָה אָבּוֹתִי,
רְבָון כָל הַמְעָשִׂים אָדוֹן כָל הַנִּשְׁמּוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּחֹזֵר נְשָׁמוֹת לְפִנְרִים מַתִּים:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וַצְּנוּ
לְעַסְק בְּדָבְרֵי תּוֹרָה: אֵין עַיְינָה אֶחָר בְּרָכָה זֶה**

סדר הנחת תפילין

מניחים את התפילין מעומד. מניח תחילת של יד, וקדום שמהדק את הקשר מביך להנחת תפילין (היה באקמץ) ומהדק את הקשר ונושה שערכות עלי רأس, ומברך עלי רג'ה את של ראש, ומברך על מצות תפילין ומהדק:

קדום הנחת תפילין יאמר:

לְשִׁם יְהוָה קָרְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְשַׁבְּנִיתָה בָּרוּךְ לוּ וְרַחֲמוֹ לְיִהְרֹךְ
שֵׁם יְהוָה בָּרוּךְ הוּא בְּיִהְוֹרָא שְׁלִימָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הָנָנוּ מִכּוֹן בְּהַנְחָתָה תְּפִלִּין **לְקִים מִצּוֹת בָּרוּאֵי שְׁצַעְנוּ לְהַנִּיחָה**
תְּפִלִּין כְּפָתָח בְּתֻרוֹתָנוּ וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יְדֵךְ וְלְיַדְךָ
קְטַפְתָּפָת בֵּין עַינֶיךָ וְהַם אַרְבָּע פְּרִשְׁיוֹת אֵלֹהִים, שְׁמָעָה, וְהִיא אָם
שְׁמָעָה, קָרְשָׁא, וְהִיא בְּיִהְאָה, שְׁשָׁבָחָם, וְהִיא אָמָרָה
וְתִבְרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, וְשִׁזְוּנָכָר נְסִים וְנִפְלָאוֹת שְׁעָשָׂה עָמָנוּ
בְּהַצִּיאָנוּ מִמְּצָרִים. וְאָשָׁר לוּ הַבָּחָה וְהַמְּשִׁיחָה בְּעַלְיוֹנִים
וּבְמִתְחַתּוֹנִים לְעַשְׂוֹת בָּהֶם בְּרָצָנוּ. וְזַנְזָנוּ הַנִּיחָה עַל יָדֵינוּ
וּרוּעַ הַגְּנִוָה וְשָׁחוֹא גָּנְדָר הַלְּבָב לְשַׁעַבְדָ בְּזָה תְּאוֹות וּמִחְשָׁבּוֹת
לְבָנָנוּ לְעַבְדָתָנוּ וְרִבְרָדָ שָׁמוֹ. וְעַל הַרְאָשָׁה גָּנְדָר הַמֶּה שְׁהַפְשָׁמָה
שְׁבָמָה עִם שָׁאָר חֹשֶׁן וּבְחוֹתֵט בְּלָם יְהוָה מִשְׁעָבָדים לְעַבְדָתָנוּ
וְתִבְרַךְ שָׁמוֹ. וּמְשַׁפֵּעַ מִצּוֹת תְּפִלִּין וְתִמְשַׁךְ עַל הַהֲזָה לְיִהְיָה
חַיִם אַרְבָּהִים וּשְׁפָעַ קָרְשָׁא וּמִחְשָׁבּוֹת קְדוּשָׁות בְּלִי הַרְוָר
חַטָּאת וְעַזְן בְּלָל וְשָׁלָא יִפְתְּחָנוּ וְלֹא יִתְגַּרְבָּה בְּנָנו יִצְרָר הָרָע, וְיִנְהַנְּנוּ
לְעַבְדָ אֶת יְהָוָה כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבֵנו. וְיהִי רָצֵון מִלְפְנֵיכָה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַהְא חַשְׁוֹבָה מִצּוֹת הַנְחָתָה תְּפִלִּין לְבָנֵינוּ
בְּקָדוֹש בָּרוּךְ הוּא כָּאֵלִי קִימְתָה בְּכָל פָּרָטָה וּדְקִירָקָה
וּכְנוּתָה וּתְרִין מִצּוֹת הַתְּלוּיָה בָּה אָמַן סְלהָ:

סדר לבישת טלית גдол

בשעת בדיקת ציצית של טלית גдол קודם ברכו יאמר זה:

בְּרָכֵי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה בְּיַד אֱלֹהֵי גָּדוֹלָה מְאֹד
דָּבָר הַזָּהָר לְכַשְׁתָּה: עַזְתָּה אָזָר
בְּשַׁלְמָה, נְזָתָה שְׁמִים בְּיִרְיעָה:

לְשִׁם יְהוָה קָרְשָׁא בָּרוּךְ הוּא וְשַׁבְּנִיתָה בָּרוּכָה וְרַחֲמוֹ לְיִהְרֹךְ
בָּרוּךְ בְּיִהְוֹרָא שְׁלִימָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. תְּרִין מִתְעָפָה גָּעוֹפָה
בְּצִיצִית, בְּן תְּרִין מִתְעָפָה נְשָׁמָתִי וּרְפָתִי אָבָרִי וּשְׁסָחָה אָבָורִי הַצִּיצִית
הַעֲוֹדָה פְּרִוִיָּה. וּבְשֵׁם שָׁאָנוּ מִתְפִּסְפָּה בְּטַלְתָה בְּעוֹלָם מִתְהָ

חַלְוקָא דְּרַבְנָן וְלְתִלְתִּיאָנָה קָעָזָם הַבָּא בְּנָן עָזָן. עַל דָּרְבָן מִצּוֹת צִיצִית
הַגְּנָזֵל נְפָשִׁי וְרוּחָה וְנְשָׁמָתִי וְרְפָתִי מִן הַחַיּוֹנִים, וְתִלְתִּיאָנָה יִפְרַשׁ כְּנֶפֶץ
עַלְיָהָם וְצִילָם בְּשֵׁר יִעָרֵן עַל גָּזְעָיו וְתִלְתִּיאָנָה חַשְׁבָה מִצּוֹת
צִיצִית לְפָנֵי תְּקָרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאָלוּ קִינְמָתִיחָה בְּכָל פָּרָטָה וּדְקִירָקָה
וּכְנוּתָה וּתְרִין מִצּוֹת הַתְּלוּיָה בָּה, אָמַן סְלהָ:

אוֹחוֹז את הטלית בשתי ידייו וכוכו שצונו הקדרש ברוך הוא להתחטף בצעיתה,
ויברך מעמדו להתחטף בצעיתה (הביב"ת בתחה):

בְּרָזֶךְ אֲתָה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ
בְּמִצְרָיו, וְצִינוּ לְחַתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ואחרי העטיפה יאמר:
מַה יִקַּרְתָּה חַסְדְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצָלְבָנֶפֶיךָ יְהָסִין: יְרִינוּ
מְדִשְׁנוּ בְּרִיתֶךָ וּמְתַלְלֵדָנֶיךָ תְּשִׁקְמָה: בַּעֲמָךְ מִקּוֹר תִּים,
בָּאוֹךְ גָּרָא אָזָר: מִשְׁדָּךְ חַסְדָךְ לְיִרְשָׁךְ אַזְרָקָתָךְ לְיִשְׁרָאֵל:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצינו לנו לחתוך תפליין:

ואחר קר מניה תפילין של ראש וקדום שמהדקה על ראשו מברך:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו, וצינו על מצות תפליין:

ומחרקה בראשו ואומר:

ברוך שם בבוד מלכותו של עולם ועד.

ומחכמתך אל עליון תאצל עלי. ומבינתך תבינה. ובחסדך תנדי עלי. ובנברחתך תצמיח אויביך וקמי. ושםן הטוב פריך על שבעה קני המנורה. להשביע טובך בריאותך. פותח את יקעה. ומשביע לך חן רצון:

אחים יברוך שלוש כריכות על האצעע האמצוע ויכורך תחילת בריכה אחת בפרק האמצוע ואח"כ כריכות בראש פרק התהנתן ויאמר פסוקים אלו:

ראשתוך לי לעוֹלָם: וארשתוך לי
בצדך ובמשפט ובחסדר
וברחמים: וארשתוך לי באמונה וידעת את יי':

אחר הנחת תפילין יאמר זה:

וירברך יי' אל-משה קאמרא: קדשי ב' כל-בבור פטער
 כל-ירחים בניין ישראל באדם ובבמה קי' הויא:
 ויאמר משה אל-העם ולזר אתי-הימים תה' אשר יצאתם
 ממצרים מבית עבדים כי בתקוק יד הוציא יי' אתכם מארץ
 ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה
 כייביך יי' אל-ארץ הבגעני והחתי והאמרי והכשי ויבוסי
 אשר נשבע לאבותך לחתת לך ארץ זבת חלב ורבש
 וברכת אתי-העללה הארץ בחדש הזה: שבעת ימים תאכל
 מצות וביום השבעה תג' לוי: מצות יאכל את שבעת הימים
 ולאיראה קי' חמץ ולאיראה קי' שאר בכל-גבורך: והגדת
 רבנה ביום ההורא לאמר בעבור זה עשה לי בצתרי
 מצרים: והיה קי' לאוות עלייך ולירון בין עיניך למן
 תהייה תורה יי' בפיך כי ביד חוקה הוצאה יי' מצרים:
 ושמרת את-תחקה הארץ למצוותה מימים ימימה:

וזיה כייביך יי' אל-ארץ הבגעני באשר נשבע לך
 לאבותך וגונתך קי': והעברת כל-פטריהם קי'
 וכל-פטר לשגר בהמה אשר יהוה קי' היכרים לוי: וכל-פטר
 חמור תפירה בשעה ואמ' לא תפרה וערפתו וכל-בבור אדם
 בבניו תפירה: והיה כיישאלך בנך מחר לאמ' מה-יאת
 ואמרת אל-יו בתקוק יד הוציאנו יי' מצרים מבית עבדים: ויהי
 כייה-קשת פרעה לשלהנו ויהרג יי' כל-בבור בארץ מצרים
 מבבר ארם ועד בבור בהמה על-בון אני ובך קי' כל-פטר
 רוחם היכרים וכל-בבור בני אפהה: והיה לאוות עלייך
 ולטוטפת בין עיניך כי בתקוק יד הוציאנו יי' מצרים:

ברתפלה לפניה, או בשעה שאנוחנו לומדים תורה, ובשעה שאנוחנו עוסקים במצוות, תהא מוחשבתנו וכה צלואה וברורה ותזכה באמת ובלבך שלם ברצונך הטוב עמו. ותעוור ללבנו וללב כל ישראל עמך ליהך באמות ובאהבה, לעברך עוזרת הישרה המכנית לפניך כסא בכוונה, ותקבע אמונהך ללבנו תמיד בליך הפסק, ותהא אמונהך קשורה ללבנו ביהר שלא תמות. ותעביר מעלינו כל המיטבים המכילים בינו ללבנה, אבינו شبשים, ותআלנו מכל המכשולות ומעוות. אל תעבנו ואל תטשנו ואל תכלי מינו. ותהא עם פינו בעת התפינו, עם ידינו בעת מעברנו, עם לבנו בעת מחוותינו, וונבנו אבינו شبשים אל מלא רחמים, שניחד את ללבנו ומחובתו וברורינו מעשינו וכל הנועותינו והרשותינו, הרעותינו ננו ישאנן ידועות ננו, בגנות ותפרקתו, שהוא חכל מחד אליך באמת ובתמים בלי שם מוחשבת פסול תלייה, וטהר לבנו, וקרשנו, וירק עלינו מים טהורין וטהרנו באבכתה וב⌘מלה. ורפע אהבתך וויאתך ללבנו תמיד בליך הפסק בכל עית ובכל מקום, בלבנתנו ובשכנתנו ובគוננו, תבער תמיד רוח קרש בקרבנו, ונשענים תמיד בה ובגונתך באבכתה וב⌘מלה. ותפע אהבתך שבכתב ושבעל פה הנינה והנשתה, ובמצויה, ליהך שםך הנבור להנורא. ותשמרנו מן הפניות והגאות, מן הצעס והקפנות, והעצבות והרבילות, ישאר מדות רעות, ומכל דבר המפסיק עבורה הקורתה והטהורה, להביבה עליינו. ותשפיע רוח קרשך עליינו שניה דבקים בה, ושנשוווק תמיד אליך יותר ויותר. ומפרנה למדנה تعالני, שנובה לכאו למעלת אבותינו קדושים אברם יצחק ויעקב, וכוחם יעדך לנו שתשתמע בקהל תפלהנו, שניהה תמיד גנים בעת שתפלל לך עליינו, או על שם אדים מעמך ישראל, על יחיד או על רבם. ותשמה ותתפאר בנו, ונעשה פרי למעלה ושער למטה.

תפלה קודם התפלה

מהרב המפורסם איש האלקי רבי אלימלך מלזונסק זוקוללה ז"ע:

לך רצון מילפניך, יי' אלהינו ואלהי אבותינו, שומע קול שעת עתירה, ומאיין לך תפלת עמו ישראל ברחמי, שתכין לבנו ותכין מהשבותינו, ותשגר תפלהנו בפינו, ותקשב אונך לשם בקהל תפלה עבריך המתוגנים אליך בקהל שעה ורות נשברה. אתה אל רחים, ברחמייך הרים ובחריך גורדים תמול ותסלה ותכפר לך ולכל עפה בית ישראל, את כל מה שחתפנא והעוני וירושענו ופשענו לפניה, כי גלי וירע לפניך כי לא במרך ובמעל תלייה וחליה מדרינו את פיה ורבבי תורתה ומצוותיה, כי אם מלב היוצר הרע הבוער בקרבנו תמיד, לא ינוח ולא ישקט עד אשר מביאנו אל תאורת העולם השפל הזה ואל הבלתי, ומלבב את מוחשובתינו תמיד, ואפלו בשעה שאנו הורגים לחהפל לפניה ולבקש על נפשנו הוא מברב את מוחשובתינו תמיד בתחבולותיו, ואני אן יכולים לעמוד נגידו כי נילש עלבנו ומנטו עד מאר, ושלב בכם הסבל הרבה התאות ומרוב טרשת היפן. וכן אתה אל רחים ותנוון, עשה עמו כמו שהבטחתנו על ידי נאמן בביתך, ותני את אשר אוץ ורחמתי את אשר אדרם. ואמרו רבותינו ברוגם לברכה אף על פי שאנו הנוינו ואין כדי, כי בו דרכך לחתטיב לערעים ולטוביים, כי גלי וירע לפניך אנטקנו וצערנו ושיתנו על אשר אין אני יכולם לקרב עצמוני ליבורה, ולרבך לבנו בך באמת וברחמים. אתה על נפשנו, אוילינו מאר, אבינו شبשים. אתה תעוור נא רחמייך וחריך גורדים ומרבים עליינו, לגורש ולכנע את יצרנו הרע מקרבנו, ותגער בו שסרו וילך מאתנה, ואל יסרי אותנו לחדתנו מעבודתך תלייה. ואל יעלה ללבנו שם מוחשבה רעה הוא בתקין הן בחלום תלייה, בפרט בעת שאנוחנו לומדים

תפלה קודם התפלה

ואל תונפר לנו חטאתינו ובפרט חטאנו נעוירינו, כמאמר ר' רוז הפלז' עליי השלום חטאנו געוורי ופשעי אל הנור, ותונפר ענויתינו ופשעינו לזכות, ותשפיע עליינו מעולם התשובה פתר הרהור לשוב אליך. בלב שלם, ותתקון את אשר פגנו בשמותך התקושים והטהורים. ותאילנו מכך את איש מרעהו, ולא יעלה קנאת אדם על לבנו ולא קנאנו על אחרים, ארבבה תן בלבנו שנאה כל אחד מועלות חברינו ולא חסרים, ושביר כל אחד את תברן ברכה היישר והרצוי? פניך, ואל יעלת שום שונאה מאהר על חברו תלייה, ותחזק התקשרותנו באחבה אליך, כאשר גלי ודריך פניך שייה היבנה נתה רוח אליך, וזה עקר בונינו, אם אין לנו שלב לבון את לבנו פניך, אתה תלמדנו אשר גרע באמת בנות רצונך הטוב. ועל כל זאת מתהנים אנחנו פניך אל מלך רחמים, שתתקבל את תפלהנו בرحמים וברצון, אמן כן כי רצון:

ובכן לומר זה מתקוני וזה קודם התפלה:
פרח אליזו אמר. רבון עליון הדנת הוא חד, ולא בחשפן. אנת הוא עלהה על כל עליין, סתימה על כל סתימין. לדת מהשכה תפיסא בה בלילה, אנת הוא דאפיקת עשור תקוניין, וקרניין לדון עשר ספרין, לאנהנא בחון עליון סתימין דלא ארגליין, ושלמיון דאתגנון. וברחן אתפסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשייר לוין, ומיהר לוין, ובגין דאנת מלאו כל מאן דאפריש חד מתרה מאlein עשר ספרין אתהשב לה באלו אפריש בה, ואליך עשר ספרין. אנן אוילן סדרון, סדר אריך וסדר קציר וסדר בינוין, ואנת הווא דאנחין לוין, ול היה מאן דאנחין לך לא לעלא ולא לחתא ולא מכל סטרא. לבושין פקינין לוין דמנינו פרחין נשמיין לבני נשא. וכמה גופין פקינין לוין דאתקראי גופין פגבי לבושין דמכסין עליהן ואתקראי בתקונא ראה. חסיד דרוועא ימיא. גבורא דרוועא שמאלא. הפארת גופא. נודה

תפלה קודם התפלה

והוד תרין שוקין, יסוד סיומה רגופא אותן ברית קדש. מלחכות פה תורתה שבעל פה קורין לך, רקמה מלה אידי מחשבה מלהנו. בינה לך ואזכה הלב בגין. ועל אלין תרין כתיב הגפותות לך אליכני. בתה עליון איזה בתר מלכות. ועלווה אמר מגיד מראשתות אחרות. ואיתו קרבפתא דרכלי נא קרבפתא דלא מעה תפלי מלהנו איזה שם יוזד ה"א ואיזה ה"א דאייז ארכ אצילות. איזה שקיי דאליכנא ברכועוי ונעיפוי, במא דאשקיי לאילנא ואתביבי בהואה שמי. רבון העלים אנת הווא עלה העלות, וסבת הסבות, דאשקיי לאילנא בההוא נבייעו. וההוא נבייע איזה בנשמרתא רגופא, דאייז חיים רגופא. וכן לית דמיון ולית דיקנא מכל מה לדלאו ולבר. ובראת שמייא ואראעא, ואפיקת מלהון שם שאו וסירה וכוכביא ומוליא, ובראה אילנן ודשאין וגנטא דערן ושבון וחווין ובעירין ועופין ונניין ובו נושא לאשותמודעא בהון עליין, ואיזה תונבון בהון עליין ותפהאי, ואיך אשותמודעא מעלאי ומתראי ולית בירע בה בלילה. ובר מנך לית יהודא (נא יהידא) בעלאי ותפהאי, ואנת אשותמודע עלה עיל בלא איזון על בלא, וכל ספרין כל חד את לך שם וידיע וביהן אהתקראי מלאכיה. ואנת לית לך שם וידיע, דאנת הווא מליא כל שמהן. ואנת הווא שלימו זרכוז. וכך אנת תפטלק מלהון אשתחאו בלהר שמהן, גופא בלא נשמרתא. אנת חבים ולא ברכבה ידיעא. אנת הווא מבון ולא מביה ידיעא. לית לך אמר דיעא. אלא אשותמודעא תפקלד ותילך לבני נשא ואחותה להן איך אנתהן ערמא בריא וברחמי. דאייז אדק ומשפט בפום עזיריהן דברני נשא. דין איזה גבורה. משפט عمودא דאמצעיתא. אדק מלכותא קריישא, מאוני אדק תרין סמכי קשות, הוין אדק אותן ברית קדש, בלא לאחזה איזה אנתהן עצמא. אבל לאו ראיות לך אדק ידיעא דאייז דין, ולאו משפט ידיעא דאייז רחמי, ולאו מכל איזין מרות בלילה: ברוך יי' לעוזם אמן ואמן:

תפלה קודם התפלה

כתב הаг"ק בבודשאש ז"ע: בכל יום בבורך קודם ברכת התורה יאמר זאת:
הרני מבון מעתה על כל פרט ופרט ממעשיו ודבורי ומחשבותיו של כל
 הימים עד למועד בעת האת, לשם יהוד קדשא בריך הוא ישבינה
 בשם כל ישאל להבריע את עצמי ואת כל עם בני ישאל את כל הנעים
 קוף זכות. ודרני מבון מעתה עד למועד בעת האת בכל פעם שאופר שם
 חוויה הקדוש, שהוא בכתיבתו היה היה ותיה, ובקריאתו אידי שהוא אוון
 הכל, ובשאופר שם אליהם שהוא תקויף ובעל הכלות ובעל המחות גם,
 ערך העלוות וסבת כל השפות:

ועצה זו אינה מועלת בפסק רשותן של קריית שמע:

בעת הליכתו לביהנין ילך בוריות ויוכין במחשבתו בכל עת ההליכה בוה הלשון:
אני הוּא לְבֵית הַכֶּנֶסֶת לְעָבֵד אֶת בָּרוּא יְתִבְרֹךְ שְׁמָנוֹ:

כתב בווה"ק נכון לאדם להתפלל טרם כניסה לבית הכנסת קצרה זו:
נדבות פִּרְצָה נָא וּמִשְׁפְּטָה לְמִדְנֵי יְהוָה רָצֵן מַלְפִּינֵי יְהוָה אֶלְהָיו אֲבוֹתֵי שְׂתָהָא תְּפִלְתֵּי אַלְוָה וְתָהָרָה מִפְּרָבָבָה הַמִּבְּלָלָת בְּנִיתֵת תְּהִפְלָה:

תפלה השחר

בכואו לפני פתח בית הכנסת ישאה מעת שלא יכנס בפתע לתאות, ואח"כ
 נכנס לבית הכנסת ויאמר:

מדה טבו אהלייך יעקב, משכנתיך ישראל: ואני
ברב חסידך אבואה ביתך, אשתחווה אל
היכל קדשך ביראתך: כי אhabתי מעון ביתך
ומיקום משכון בבונך: ואני אשתחווה ואברעה,
אברכה לך כי עוזי: ואני תפלה לך כי עת
רצון, אליהם ברב חסידך, עני באמת ישעך:

תפלה השחר

אדון מלך אשר מלך, בטרכם בל יציר
 נברא. רעת נעשה בחפיצו בל,
 אוי מלך שמו נקרא. ואחרי כלות הבל,
 לברדו ימלך נורא. וזהו דינה וזהו דינה,
 וזהו דינה בתרפהירה. וזהו אחד ואין שני,
 להמשיל לו להחברה. בל ראיות בל
 תבלית, ולו העוז והמשורה. וזהו אלוי וזה
 נואלי, ציור חבלי בעת צרה. וזהו נפי
 ומנים לי, מנת בוסי ביום אקרה. בזוז
 אפקיד רוזחי, בעת אישן ואעריה. עם רוזחי
 גוינו, כי לוי ולא אריא:

יגדל אליהם כי ישבחה, נבזע, ואין עת אל מוציאו. אחד, ואין
 יתר ביהודה, נעלם, וגם אין סוף לאחדרו. אין לו דמות הנוף
 ואין נוף, לא נערך אליו קרשטו. קדמוני כל דבר אישר נברא, ראשון
 ואין ראשית קראשטו. הנה אדון עולם, כל נוצר, יורה ברשותו
 ומלבותו. שפע נבאותו נתנו, אל אנשי קנהתו ותפארתו. לא כמ
 בישראאל במושה עוד, נביא ומבש את המונע. תורת אמת נתן
 לעמו, אל, על ר' נביאו נאמן ביתו. לא תיליף האל ולא ימיר דתו,
 עולם, לאו. צופה וירע סתרינו, מביט למסוף דבר בכרםתו.
 גומל לאיש חסד במפעלו, נתן לרשות רע ברשותו. ישלח לךין תימין
 משיחנו, לפירות מחייב קץ ישועתו. מתים יתיה אל ברוב תהו, ברוך
 ערי עד שם תחלה:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַתִּיר אֲסּוּרִים:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
זָקֵף בְּפֻזּוֹבִים:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּימִים:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר הַבִּין מִצְעָדֵי גָּבָר:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שַׁעֲשֵׂה לְיַבֵּל צְרָבִי:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגַבּוֹרָה:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנּוֹתֵן לִיעָפָר בָּה:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַנּוֹתֵן לְשָׁבֵוי בִּנְהָא, לְהַבְחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לִילָה:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עֲשֵׂנוּ גַּוּ:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עֲשֵׂנוּ עָבָד:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא עֲשֵׂנוּ אָשָׁה:

נשים אומרות **ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,**
שֶׁעֲשֵׂנוּ בְּרָצָנוּ:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
פּוֹקֵחַ עָרִים:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
מַלְבִּישׁ עָרִים:

תפלת השחר

תפלת השחר

בשבת ו/or ש נוהגים שלא לומר בקשה זו:

אלְהָנוּ וְאֶלְהָנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְגַרְנוּ בְּפִרְנוּ טֻב לְפִנְךָ, יְפִרְנוּ בְּפִקְרָתָךְ
יְשֻׁועָה וְחִימָם מִשְׁמֵי שְׁמֵי קָדָם, וּכְלָנוּ יְאַלְהָנוּ אֲתָבָת
הַקָּדוֹמִים אֲבָרָהָם יַעֲקֹב וּשְׂרָאֵל עֲבֹרִיה, אֶת הַבְּרִית וְאֶת חַסְדְּךָ וְאֶת
הַשְׁבוּעָה שְׁנַשְׁבָּעָת לְאֲבָרָהָם אֲבָנֵי בָּהָר הַמֹּרֶה, וְאֶת הַעֲקָרָה שְׁעָקָר
אֶת יַעֲקֹב בָּנוּ עַל גַּבְיוֹ הַפּוֹבָח, בְּפִתְבוֹב תְּזַרְתָּה:

וַיְהִי אַחֲרֵ תְּבָרִים הָאֱלֵהִים נְפָה אֶת אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר הָנָנוּ: וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֶת בָּנֶךָ אֲתָבָת
יְהִיךְ אֲשֶׁר אֲתָבָת אֶת יַעֲקֹב וְלֹךְ לֹךְ אֶל אָרֶץ הַמְּרִירָה וְהַעַלְהָוָה
שֶׁם לְעַלָּה עַל אֶחָד הַהֲרִים אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיכָה: וַיַּשְׁבַּם אֲבָרָהָם
בְּבָקָר וְנִחְבָּשָׁ אֶת חָמָר וַיַּקְהֵל שְׁנִי גַּעֲרִיו אָתוּ וְאֶת יַעֲקֹב בָּנוּ
וַיַּבְקַע עַזְּיָה עַלְהָה וַיַּקְמֵם וַיֹּאמֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוּ הָאֱלֹהִים:
בַּיּוֹם הַשְׁלִיחָה וַיָּשָׁא אֲבָרָהָם אֶת עַיִן וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחָקָה:
וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֶל גַּעֲרִיו שְׁבָוּ לְכֶם פָּה עַם הַחֲמֹר וְאַנְיַ וְתַגְעֵר
נְקָה עַד כָּה וְנִשְׁתַּחַווּ וְנִשְׁבַּח אֶלְיכֶם: וַיַּקְהֵל אֲבָרָהָם אֶת עַזְּיָה
הַעַלָּה וַיִּשְׁמַע עַל יַעֲקֹב בָּנוּ וַיַּקְהֵל בְּדוּר אֶת הָאָשׁ וְאֶת הַמְּאַכְּלָת
וְלֹכְדוּ שְׁנִיהם יְהִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל אֲבָרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
וַיֹּאמֶר הַגְּנִי בָנֵי וַיֹּאמֶר הָנָה הָאָשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיתָ הַשָּׁה לְעַלָּה:
וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֱלֹהִים יְהִי לֹא רְשָׁה לְעַלָּה בָנֵי וַיְלַכְּד שְׁנִיהם
יְהִי: וַיָּבֹא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוּ הָאֱלֹהִים וַיַּכְן שֶׁם אֲבָרָהָם
אֶת הַפּוֹבָח וַיַּעֲרֹךְ אֶת הַעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יַעֲקֹב בָּנוּ וַיִּשְׁמַע אֶת
עַל הַפּוֹבָח מִמְּעָל? עַצִּים: וַיַּלְכֵח אֲבָרָהָם אֶת יְדָוָו וַיַּקְהֵל אֶת
הַמְּאַכְּלָת לְשַׁחַט אֶת בָּנוּ: וַיַּקְרֵא אֱלֹהִים מַלְאָךְ יְהָה מִן הַשָּׁמִים
וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר הָנָנוּ: וַיֹּאמֶר אֶל תְּשַׁלֵּח יְהָה אֶל
הַגְּנָעָר וְאֶל תְּעַש לוּ מְאוֹמָה בַּי עַתָּה וְדַעַתִּי כִּי יְרָא אֱלֹהִים אַתָּה
וְלֹא חַשְׁכָּת אֶת בָּנֶךָ אֶת יְהִיךְ מִמְּנִי: וַיָּשָׁא אֲבָרָהָם אֶת עַיִן
וַיַּרְא וְתַהַה אֶל אֶחָד נְאָתוּ בְּפִסְכָּה בְּקָרְבָּיו וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם וַיַּקְהֵל אֶת

ברוך אתה יי' אלְהָנוּ מַלְךְ הָעוֹלָם, הַמָּעָבֵר
שָׁנָה מְעִינִי וְתִנְפְּחוּ מַעֲפָעֲפָיו:
אין לנו יותר אנחנו זו כי אין לנו ררכבה כלל והוא ברכנו וזה שיר גם כן לברכנה ואתה. סיום הברכה הבא: הגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יְהִי רָצֵן מַלְפִנְךָ, יי' אֲלְהָנוּ זְאַלְהָי
אֲבֹהָהָנוּ, שְׁתְּרַגְּלֵנָה בְּתֹרְתָּה, וְדַבְּקָנָה
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאֶל תְּבִיאָנוּ לֹא לִידְיָה חַטָּאת, וְלֹא
לִידְיָה עֲבָרָה וְעַזְן, וְלֹא לִידְיָה נְסִין, וְלֹא לִידְיָה
בְּזִוְן, וְאֶל תְּשַׁלֵּט בָּנוּ יִצְרָר חֶרֶב, וְתַרְחִיקָנָה
מְאָרָם רָע, וּמַחְבָּר רָע, וְדַבְּקָנָה בִּיצְרָה הַטוֹּב,
וּמְעָשִׂים טּוֹבִים, וְכֹפֵר אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּعַבְדָּךְ,
וְתַגְנִינוּ דָּיוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחַסְדָּם וּלְרַחֲמָיוּם
בְּעִינֵיכֶם זְבִיעֵינֵיכֶם כָּל רֹאשֵׁינוּ, וְתַגְמִלֵּנוּ חָסְדִים
טוֹבִים: ברוך אתה יי', הגומל חסדים טובים
לעמו ישראל:

יְהִי רָצֵן מַלְפִנְךָ יי' אֲלֹהִי זְאַלְהָי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּצְלִילֵנוּ הַיּוֹם
: וּבְכָל יוֹם, מְעוֹי פְנִים, וּמְעוֹזָת פְנִים, מְאָרָם רָע, מִיצְרָר
רָע, מַחְבָּר רָע, וּמִשְׁכָּן רָע, וּמִפְנֵן רָע, מעין חֶרֶב, מַלְשָׁן
חֶרֶב, מְפַלְשִׁינָות, מְעֹדרָת שְׁקָר, מְשִׁנָּאת הַבְּרִיות,
מְעַלְיָה, מִמְּרִתָּה מִשְׁגָּה, מְחַלְּמָה רָעִים, מִמְּקָרָים רָעִים,
וּמְשִׁטָּן הַמְּשִׁחָת, מְדוֹן קָשָׁה, וּמְבָעֵל דִין קָשָׁה, בין שהוא
בְּנֵי בְּרִית, ובין שאנו בְּנֵי בְּרִית, וּמְדִינָה של גִּיהְנָם: